

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519202726
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7519202726.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným 1/ Monike Pavlovej, nar. X.X.XXXX, bytom L., U. XX/X a 2/ Ľubošovi Pavlovi, nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Č.. XX, o zaplatenie 11.611,06 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 17Csp/109/2019-105 z 5.10.2020 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

O d m i e t a odvolanie proti výroku o zastavení konania v rozsahu sumy 1.600 € a proti výroku o vrátení súdneho poplatku vo výške 89,30 € žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom konanie v rozsahu sumy 1.600 € konanie zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 89,30 €, v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia dlžnej istiny vo výške 11.611,06 €, úroku z istiny v sume 4.857,48 €, zmluvných úrokov 13,9 % ročne zo sumy 11.611,06 € od 25.4.2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.611,06 € od 25.4.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.8.2018 uzavretej medzi pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovanými dňa 20.10.2011 úverovú zmluvu č. 1043919588, na základe ktorej im poskytol finančné prostriedky vo výške 14.550 € a žalovaní sa ich zaviazali vrátiť v rozsahu istiny, úrokov, poplatkov a iných peňažných plnení podľa zmluvných dokumentov. Žalovaní nesplácali úver riadne a včas a v dôsledku ich omeškania s plnením splátok, vyhlásil pôvodný veriteľ úver za predčasne splatný. Listom zo dňa 18.4.2016 pôvodný veriteľ oznámil žalovaným, že ku dňu 18.4.2016 sú v omeškaní s plnením splátok viac ako tri mesiace s dlžnou čiastkou úveru vo výške 990,61 € a vyzval ich, aby daný dlh uhradili do 15 dní, pričom ich upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 565 zák. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Listom zo dňa 16.5.2016 pôvodný veriteľ úver predčasne zosplatnil a vyzval žalovaných, aby celý zostatok úveru, t. j. 12.694,25 €, uhradili do 10 kalendárnych dní. Žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti časť dlžnej sumy uhradili, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania boli uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, ktorý žalobca priložil k žalobe. Okrem toho na preukázanie svojich tvrdení priložil úverovú zmluvu „lepšia splátka“ zo dňa 20.10.2011, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.4.2016, list banky zo dňa 16.5.2016, Obchodné podmienky pre úver „lepšia splátka“ a Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018. Po podaní žaloby, v období od 5/2019 do 10.8.2019, žalovaní uhradili ďalších 1.600 €, v ktorej časti vzal žalobca žalobu späť.

3. Žalovaná 1/ podľa referencie poštového doručovateľa je na adrese označenej v žalobe neznáma. Súd lustráciou v registri obyvateľov zistil, že na uvedenej adrese je evidovaná nepretržite od 10.11.2011, predvolanie na pojednávanie na deň 5.10.2020 si riadne osobne prevzala dňa 14.7.2020. Pojednávania sa však bez ospravedlnenia nezúčastnila. Žalovaný 2/ sa nariadeného pojednávania zúčastnil, nárok žalobcu neuznal, nevedel sa k nemu vyjadriť, tvrdil, že jeho manželka (žalovaná 1/) mala dlhy u viacerých nebankových spoločností, nevedel uviesť koľko a v akej výške, a týmto úverom chcela dlhy vyrovnáť, nevedel uviesť či sa tak aj stalo.

4. Súd prvej inštancie v súlade s § 144, § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 CSP po späťvzatí žaloby žalobcom v časti o zaplatenie sumy 1.600 € konanie v tejto časti zastavil. Konštatoval, že úver, ktorý bol poskytnutý žalovaným je úverom spotrebiteľským a vec preto posudzoval podľa ust. § 52 ods. 2, § 54 ods. 1, 2, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 879v OZ. Mal za nesporné, že banka poskytla žalovaným úver v sume 14.550 €, ktorý mali splácať po 244,96 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná 15.11.2011, posledná (120.) mala byť splatná 15.10.2021, že z dôvodu neplnenia splátok žalovanými pôvodný veriteľ ku dňu 16.5.2016 vyhlásil splatnosť celého úveru po tom, ako žalovaných písomne výzvou z 18.4.2016 vyzval na doplatenie dlžných splátok s ktorými ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru boli žalovaní po dobu dlhšiu ako tri mesiace v omeškaní. Keďže žaloba bola podaná dňa 26.4.2019, teda za účinnosti § 54a OZ, v súlade s týmto ustanovením skúmal v prvom rade premlčanie nároku. Argumentoval, že premlčacia doba v prípade predčasne zosplateného spotrebiteľského úveru začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného zosplatenia. Keďže § 53 ods. 9 OZ umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v súlade s § 103 OZ. Preto od zročnosti splátky a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením, plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Preskúmaním obsahu úverovej zmluvy zistil, že splatnosť splátok bola vždy k 15. dňu v mesiaci. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 16.5.2016. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu v liste zo dňa 16.5.2016 o vyhlásení predčasnej splatnosti, presne nešpecifikoval, od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, z ust. § 53 ods. 9 OZ nesporne vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, preto v danom prípade mohlo k dôjsť k zosplateniu zostatku dlhu v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 15.2.2016, keďže od jej splatnosti do 16.5.2016 uplynuli práve tri mesiace. Ak k zosplateniu došlo pre splátku splatnú dňa 15.2.2016, dňom 16.2.2016 začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaných. Trojročná premlčacia doba tak uplynula dňa 15.2.2019, pričom žalobca podal žalobu na súd až dňa 26.4.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie ex offo posudzujúc námietku premlčania preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

5. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaným žiadne trovy nevznikli, preto náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu súd nepriznal.

6. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie v otázke premlčania. Mal za to, že súd nesprávne stanovil začiatok plynutia premlčacej doby celého zostatku dlhu po predčasnom zosplatení, lebo podľa § 103 OZ začína plynúť premlčacia doba od zosplatenia úveru. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. Žalovaní sú od vyhlásenia predčasnej splatnosti uhradiť celý dlh naraz. Výklad súdu týkajúci sa premlčania odporuje ustanoveniu § 53 ods. 9 OZ upravujúceho trojmesačnú lehotu po splatnosti splátky, preto premlčanie je potrebné aplikovať z hľadiska zročnosti celého dlhu a nie jednotlivých splátok. Na podporu svojej argumentácie poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach. Akcentoval najmä súčasnú judikatúru Krajského súdu v Košiciach (sp. zn. 3Co/219/2019, sp. zn. 3Co/184/2019), ktorý moment začiatku plynutia premlčacej doby naviazal na zosplatenie pohľadávky a s uvedeným právnym názorom sa stotožnil aj žalobca, nakoľko je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť svoje právo uplatniť. Ďalej namietal aplikáciu ustanovenia § 54a OZ, nakoľko mu je známe, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) sa vedie konanie o súlade uvedeného ustanovenia s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“). Mal za to, že konajúci súd mal mať o tejto skutočnosti vedomosť, a ak vedel, že bude v meritórnom rozhodnutí vychádzať práve s posudzovaného ustanovenia zákona, mal postupovať v súlade s § 164 CSP a konanie prerušiť. Žiadal preto, aby odvolací konanie

perušil do rozhodnutia ústavného súdu o súlade, resp. nesúlade predmetného ustanovenia s Ústavou. Zároveň žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo aby ho zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazne žalovaných na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaní boli v odvolacom konaní nečinní.

8. Skôr ako odvolací súd pristúpil k vecnému prejednaní odvolania, zaoberal sa jeho prípustnosťou proti výrokom, ktorými súd konanie v časti o zaplata sumy 1.600 € zastavil a vrátil žalobcovi časť zaplata súdneho poplatku. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti týmto výrokom rozsudku treba odmietnuť.

9. Jednou zo základných zákonných podmienok konania aby mohol odvolací súd podrobiť odvolanie meritórnemu prieskumu je (okrem zákonom vymedzenej prípustnosti odvolania podľa § 357 CSP) aj posúdenie, či odvolanie podala oprávnená osoba. Podľa ustanovenia § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté uznesenie vydané. Odvolanie môže podať len tá strana sporu, ktorá bola rozhodnutím súdu prvej inštancie negatívne dotknutá na svojich právach. Naopak oprávnenie podať odvolanie nemá tá strana sporu, v neprospech ktorej rozhodnutie nevzniklo a ktorá týmto rozhodnutím nebola dotknutá na svojich právach, resp. strana, ktorej bolo rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu vyhovie (napr. 3Cdo/240/2012, 5Cdo/215/2010). Pod stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, sa rozumie strana sporu, ktorá rozhodnutím súdu prvej inštancie utrpela formálnu ujmu. Pri posudzovaní, či sa rozhodlo v neprospech žalobcu, bude podstatné porovnanie obsahu posledného procesného úkonu žalobcu s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navzájom sa porovnáva ich obsah a rozsah v tom zmysle, či výrok rozhodnutia neznevýhodňuje žalobcu (k tomu vid' aj: Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck: Praha, 2016, s. 1208). V prípade, ak bolo odvolanie podané neoprávnenou osobou, odvolací súd odvolanie odmietne (§ 386 písm. b/ CSP). Z týchto kritérií pre určenie, či odvolanie podala oprávnená osoba, vychádzal odvolací súd aj v rozhodovanej veci. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v časti týkajúcej sa výroku uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania v časti 1.600 €, z obsahu podania žalobcu z 29.6.2020 vyplýva, že čiastočne berie späť žalobu a to konkrétne v časti uplatnenej istiny vo výške 1.600 € a v tejto časti navrhuje konanie zastaviť. Predmetným podaním prejavil žalobca jednoznačnú vôľu, že berie podanú žalobu v rozsahu 1.600 € späť. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobcovi a konanie v časti späťvzatia zastavil a zároveň rozhodol aj o čiastočnom vrátení (v časti späťvzatia) žalobcom zaplata súdneho poplatku. Súd prvej inštancie tak vyhovel predmetnému procesnému návrhu žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že výroky rozsudku súdu prvej inštancie - ktorým vyhovel procesnému návrhu žalobcu (čiastočnému späťvzatiu žaloby) a vrátenie súdneho poplatku zo späťvzatej istiny, z procesného hľadiska nie sú v neprospech odvolateľa, neutrpel nimi tzv. formálnu ujmu, a preto žalobca nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uvedeným výrokom rozsudku. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu v tejto časti odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP) bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov ako vyplývali z obsahu podaného odvolania, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

11. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývali z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne

zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a procesného postupu, ktoré konaniu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že tvrdené odvolacie dôvody boli naplnené, keď súd prvej inštancie vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorých dôvodov sú jeho závery predčasné a svoje rozhodnutie založil tiež na nesprávnej interpretácii aplikovaných právnych noriem.

14. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Z vyššie citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že v zmysle § 103 OZ v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, pre každú z nich plynie samostatná premlčacia doba, čo však už neplatí vo vzťahu k tým splátkam, ktoré sa stali splatnými na základe využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ. Vo vzťahu k zosplatenému dlhu mimo už splatných splátok teda nastáva situácia odlišná, a premlčacia doba vo vzťahu k týmto neuhradeným splátkam plynie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy je však potrebné zohľadniť osobitnú právnu úpravu, ktorá vyplýva z § 53 ods. 9 OZ. Toto ustanovenie zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu § 565 OZ vzťahujúcu sa výlučne na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej zostávajúcej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (teda možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ), je viazaná nielen na samotné omeškanie s úhradou splátky, ale aj na právnu udalosť, ktorou je uplynutie 3 mesiacov omeškania s úhradou tejto splátky. Súčasne platí pre veriteľa tiež povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia dlhu aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Z uvedeného plynie, že v prvý deň omeškania s úhradou splátky nie je veriteľ oprávnený uplatniť právo podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplateniu dlhu vzhľadom na to, že špeciálna právna úprava obsiahnutá v § 53 ods. 9 OZ vyžaduje, aby k právnej skutočnosti omeškania dlžníka s úhradou splátky sa pripojila aj právna udalosť uplynutia 3 mesiacov. Nakoľko k právnej skutočnosti omeškania dlžníka s plnením dlhu musí pristúpiť aj právna udalosť uplynutia času minimálne 3 mesiacov, aj premlčacia doba v prípade predčasne zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. Preto až so zohľadnením uvedenej doby je možné uvažovať o práve veriteľa domáhať sa svojho práva na súde tak, ako to predpokladá § 100 OZ v spojení s § 101 OZ. Z uvedeného plynie, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľských zmlúv u predčasne zosplateného dlhu začína plynúť až po troch mesiacoch omeškania od splatnosti splátky pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil. Pokiaľ malo dôjsť k zosplateniu neuhradeného zostatku záväzku žalovaných v mesiaci máj 2016 v dôsledku omeškania so splátkou splatnou najneskôr dňa 15.2.2016, zohľadňujúc existujúcu právnu úpravu, nakoľko k právnej skutočnosti omeškania dlžníka s plnením dlhu musí pristúpiť aj právna udalosť uplynutia času minimálne 3 mesiacov, premlčacia doba v prípade predčasne zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ využije svoje právo na zosplatenie dlhu. K takému záveru dospelo aj Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Košiciach na svojom rokovaní dňa 22.10.2020, na ktorom väčšinou hlasov prijalo záver, že premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 OZ až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu.

19. Súd prvej inštancie otázku premlčania nároku žalobcu nesprávne právne posúdil, resp. relevantné ustanovenia OZ nesprávne vyložil a aplikoval. Ak omeškaná splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu dlhu bola splatná 15.2.2016, premlčacia doba mohla začať plynúť až dňom nasledujúcim po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti tejto splátky, t.j. 16.5.2016 a uplynula by dňa 16.5.2019, žaloba bola teda podaná včas (29.4.2019).

20. Pretože súd vychádzal z nesprávneho vyhodnotenia otázky premlčania, neposudzoval pre konanie významné skutočnosti týkajúce sa platného zosplatnenia dlhu a počiatku plynutia premlčacej lehoty. V opätovnom konaní súd prvej inštancie ustáli, či listom veriteľa zo dňa 16.5.2016 došlo k splneniu podmienok vyžadovaných pre platné zosplatnenie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a neopomenie v tejto súvislosti, že banka bola oprávnená postúpiť tretej osobe (§ 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z.z.). len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020). Ak súd dospeje k záveru, že záväzok žalovaných sa stal v súlade so zákonom predčasne splatným a bol platne postúpený, pri posudzovaní otázky premlčania bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu.

21. Žalobca v odvolaní namietal aplikáciu ustanovenia § 54a OZ pre jeho údajnú protiústavnosť. Ako aj sám žalobca v odvolaní uviedol, o súlade predmetného ustanovenia s Ústavou sa vedenie konanie podľa čl. 125 Ústavy na Ústavnom súde SR. O súlade resp. nesúlade namietaného ustanovenia však doposiaľ nebolo rozhodnuté preto nie je možné vopred prezumovať jeho protiústavnosť. Podľa čl. 125 ods. 2 môže Ústavný súd SR po prijatí návrhu na konanie o súlade právnych predpisov pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O pozastavení účinnosti namietaného ustanovenia doposiaľ rozhodnuté nebolo. Odvolací súd preto nezistil dôvod na prerušenie konania.

22. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).